

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119229419
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6119229419.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX M., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou OLŠOVSKÝ, spol. s r.o., so sídlom G. Švéniho 6, 971 01 Prievidza, IČO: 50 595 652, proti žalovaným 1./ JUDr. Y. I. Č., nar. XX.XX.XXXX, S. N. XXXXX/XXB, XXX XX M., 2./ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, v spore zaplatenie 5.267, 19 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných v 1/ a v 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7C/18/2019 - 125 zo dňa 09.12.2019, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutej časti výroku II o povinnosti žalovaných v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 720,48 Eur a vo výroku IV o trovách konania.

P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovaným v 1/ a 2/ rade v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 4.197,50 Eur zastavil, II. Žalovaným v 1/ a 2/ rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 993,48 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, III. V prevyšujúcej časti súd prvej inštancie žalobný návrh žalobcu zamietol, IV. Vyslovil, že žalobca má vo vzťahu k žalovaným v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,62 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ust. § 121 ods. 3, § 420 ods. 1, § 442 ods. a 444 Občianskeho zákonníka, ust. § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2, § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 53 ods. 1 a § 55 ods. 2 Trestného poriadku.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal za preukázaný protiprávny úkon, žalovanej v 1/ rade z predloženého rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 6T/50/2018 - 381 zo dňa 06. marca 2019, ktorým žalovaná v 1/ rade bola uznaná vinná zo spôsobenia dopravnej nehody zo dňa 11.11.2017, pri ktorej došlo k poškodeniu zdravia a škody na majetku u žalobcu, za čo jej súd uložil peňažný trest vo výmere 500,- Eur, uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a poškodeného žalobcu M. O. odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilné súdne konanie.

4. Späťvzatie žaloby čo do sumy 4.197,50 Eur súd prvej inštancie odôvodnil tak, že na základe písomného podania žalobcu so súhlasom žalovanej v 1/ a v 2/ rade na pojednávaní dňa 09.12.2019 konanie zastavil.

5. Zaplatenie sumy 993,48 Eur, ktorá pozostáva zo sumy 273,- Eur titulom doplatenia rozdielu bolestného podľa znaleckého posudku MUDr. Ladislava Babiaka, znalca pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgie č. 21/2018, ktorý pri poškodení zdravia žalobcu určil celkový počet bodov bolestného 75 bodov, a to za položku 5 pomliaždenie a odrenina tváre väčšieho rozsahu 15 bodov, položka 2. tržná zmliaždená rana hlavy 10 bodov a položka 11b zlomenina spodiny očnice s miernym posunom 50 bodov odôvodnil tak, že podľa ust. § 5 ods. 1 a 2 zákona číslo 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s Opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky číslo 03240 - OL- 2017 zo dňa 17.05.2017 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2017 je hodnota bodu 18, 24 Eur za 1 bod. Na základe toho patrí žalobcovi titulom poškodenia jeho zdravia podľa predloženého znaleckého posudku náhrada bolestného v sume 1.368 Eur (18,24 krát 75 bodov). Žalovaný v 2.rade zaplatil žalobcovi sumu 1.095,- Eur.

6. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že predložený znalecký posudok číslo 21/2018 MUDr. Ladislava Babiaka, znalca pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia spĺňa všetky náležitosti súkromného znaleckého posudku podľa § 209 CSP, vrátane náležitosti podľa § 17 Zákona číslo 382/2004 Z.z. o znalcoch a tlmočníkoch. Tento znalecký posudok obsahuje znaleckú doložku, ako aj všetky zákonné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o znalcoch a tlmočníkoch. Žalovaný v 2. rade súdu nepredložil žiaden relevantný dôkaz, podľa ktorého by súd nemal brať do úvahy počet bodov, ktoré vymedzil v rámci bolestného znalec pri ohodnotení poškodenia zdravia žalobcu. Žalobca ako poškodený bol oprávnený pri pochybnostiach pri ohodnotení poškodenia jeho zdravia, dať si vypracovať znalecký posudok, ak nesúhlasil so znaleckými posudkami, ktoré boli vypracované v rámci trestného konania v súlade s § 7 ods. 6 Zákona č. 437/2004 Z.z. Zo strany žalovaných nebol v spore predložený žiaden dôkaz, ktorý by počet bodov pri ohodnotení poškodenia zdravia žalobcu v tomto znaleckom posudku spochybnil. Súd prvej inštancie tak výšku bolestného, ktorá bola určená MUDr. Ladislavom Babiakom považoval v celom rozsahu za dôvodnú a žalobcovi priznal doplatok bolestného v sume 273,- Eur ako rozdiel medzi týmto znaleckým posudkom, kde výška bolestného predstavuje 1.368,- Eur a sumou, ktorá bola zo strany žalovaného v 2.rade žalobcovi poukázaná vo výške 1.095,- Eur.

7. Ako druhú položku súd prvej inštancie priznal žalobcovi sumu 229,08 Eur ako náklady na vypracovanie znaleckého posudku MUDr. Ladislava Babiaka číslo 21/2018.

8. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že súdna prax sa zjednotila na tom, že podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, sa za príslušenstvo pohľadávky považujú náklady spojené s jej uplatnením, t.j. aj suma, ktorú žalobca vynaložil za vypracovanie znaleckého posudku číslo 21/2018. Zaplatenie tejto sumy mal súd prvej inštancie preukázané z trestného spisu, ktorý súd oboznamoval na pojednávaní, kde táto suma celkovo vo výške 458,16 Eur bola žalobcom znalcovi zaplatená. Za nedôvodné súd prvej inštancie považoval námietky žalovaných v 1. a 2. rade o neprímeranej sume z dôvodu, že znalecký posudok MUDr. Babiakom bol vypracovaný aj na ohodnotenie poškodenia zdravia jednak žalobcu a jednak aj K. O.. Súd prvej inštancie zohľadnil, že polovičná suma vo výške 229,08 Eur po čiastočnom späťvzatí žaloby zo strany žalobcu, je v celom rozsahu dôvodná aj s poukazom na rozsah poškodenia zdravia, ktoré pri dopravnej nehode, ktorú spôsobila žalovaná v 1.rade utrpel žalobca.

9. K rozporovanej položke trov splnomocnenca žalovanými súd prvej inštancie konštatoval, že za dôvodnú považoval v rámci týchto trov iba sumu 491,40 Eur z dôvodu trov splnomocnenca, ktoré mu vznikli v trestnom konaní pri zastupovaní žalobcu ako poškodeného, a citoval ust. § 53 ods. 1 a § 55 ods. 2 Trestného poriadku. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že otázka účelnosti vynaložených trov vždy závisí od konkrétnych okolností danej veci. Ak náhrada škody bola poškodeným uplatnená v trestnom konaní s tým, že poškodený bol odkázaný na občianskoprávne konanie, možno trovy právneho zastúpenia poškodeného v tomto trestnom konaní podľa názoru súdu považovať jednoznačne za účelne vynaložené v súlade s § 4 ods. 2 písm. c) Zákona číslo 381/2001 Z.z. V konaní pred Okresným súdom Poprad bola žalovaná v 1.rade uznaná vinou, pričom žalobca ako poškodený bol odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Súd prvej inštancie bez toho názoru, že má preto nárok na náhradu škody pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia v trestnom konaní a rovnako

aj nákladov na obstaranie znaleckého posudku, ktorým bola vyčíslená škoda a to napriek tomu, že v následnom občianskoprávnom konaní predložil svoj ďalší znalecký posudok ohľadne svojho zdravia. Je potrebné uviesť, že trovy právneho zastúpenia žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní vznikli jednoznačne v dôsledku a v priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej v 1.rade a iba skutočnosť, že o nich nebolo rozhodnuté v trestnom konaní, podľa názoru súdu nezakladá stav, že by mal byť poškodený tohto práva zbavený. Žalobcovi skutočne v dôsledku uplatňovania jeho práv v trestnom konaní vznikla ujma odrážajúca sa v jeho majetkovej sfére v podobe zmenšenia jeho majetku vo výške jednak poškodenia motorového vozidla a jednak aj v škode na zdraví. Niet dôvodu na to, aby škodca, respektíve, ako to bolo v tejto veci, poisťovateľ škodcu neuhradil žalobcovi ako poškodenému v rámci náhrady škody všetky náklady, ktoré vynaložil v trestnom konaní na svoju obhajobu. Obsah základného práva poškodeného na právne zastúpenie v trestnom konaní spočívajúci v možnosti zvoliť si obhajcu, nemôže byť z hľadiska rozsahu nároku na náhradu škody neobmedzený. Podľa názoru súdu prvej inštancie by bolo popretím základných predpokladov pre náhradu škody, aby škoda, respektíve jeho poisťovateľ hradil aj náklady spojené so zastúpením, ktoré boli poškodeným vynaložené bezúčelne. Treba preto uplatniť účelné obmedzenie. Prijatý záver žiadnym spôsobom neobmedzuje právo poškodeného zvoliť si právneho zástupcu v trestnom konaní, ale iba limituje právo poškodeného na náhradu účelne vynaložených nákladov v konaní. Účelnosť vynaložených nákladov na trovy obhajoby znamená jednak to, že poškodený nie je povinný hradiť tieto náklady, ak jednotlivé úkony právnej služby zástupcu poškodeného neboli realizované v priamej súvislosti so zastupovaním poškodeného v trestnom konaní. V tejto súvislosti bol súd toho názoru, že právny zástupca žalobcu ako poškodeného si vyúčtoval odmenu za úkony právnej pomoci prevzatie a prvá porada zo dňa 20. novembra 2017, účasť pri výsluchu poškodeného pána O. dňa 27.02.2018, písomné podanie vo veci samej uplatnenia škody 20. marca 2018 a porada s klientom zo dňa 19.01.2018. Súd v tejto súvislosti poukazuje a zdôrazňuje, že právo byť v konaní pred súdom zastúpený advokátom je garantované Ústavou Slovenskej republiky ako súčasť práva na súdnu a inú ochranu, a preto aj žalobca ako poškodený v trestnom konaní bol oprávnený nechať sa zastúpiť advokátom resp. splnomocnencom. Súd prvej inštancie za dôvodné považoval priznať trovy splnomocnenca v trestnom konaní za úkony právnej služby, prevzatie a prvá porada zo dňa 20. novembra 2017, účasť pri výsluchu poškodeného pána O. dňa 27.02.2018 a písomné podanie vo veci samej zo dňa 20. marca 2018 pri hodnote úkonu prevzatie a prvá porada 65,08 Eur, režijný paušál 8,84 Eur a účasť pri výsluchu poškodeného a písomné podanie na súd úkon á 67 Eur, režijný paušál 9,21 Eur. Tieto úkony právnej pomoci vyplývajú priamo z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Poprad. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie ich v celom rozsahu žalobcovi priznal. Nedôvodná námietka bola zo strany žalovanej v 2.rade, ktorá uvádzala, že odmena mala zo strany právneho zástupcu byť krátená, a to z dôvodu zastupovania dvoch poškodených v rámci trestného konania. S touto námietkou sa súd prvej inštancie v celom rozsahu nestotožnil. Poukázal na obsah udelenej plnej moci, ktorou splnomocnil samostatne žalobca ako poškodený splnomocnenca na zastupovanie v rámci trestného konania. Táto námietka žalovanej v 2.rade by bola dôvodná, pokiaľ by obidvaja poškodení tak K. O., ako aj žalobca spoločne v rámci jednej plnej moci splnomocnili splnomocnenca na ich zastupovanie v trestnom konaní, čo nebol daný prípad, preto nebol ani daný postup na krátenie odmeny splnomocnenca v rámci trestného konania. Zároveň súd prvej inštancie priznal aj cestovné náhrady za cestu účasti na výsluchu svedka poškodeného dňa 27.02.2018 M. - B., B. - M., 322 kilometrov a náhradu za stratu času celkovo za 12 polhodín pri sume 15,35 Eur, spolu sumu 184,20 Eur. Cestovné náhrady vo výške 80,86 Eur spolu so stratou času 184,20 Eur predstavujú sumu 265,06 Eur. Súd tak splnomocnencovi žalobcu za zastupovanie žalobcu ako poškodeného v rámci trestného konania priznal celkovo iba tri úkony právnej pomoci, ktoré vyplývajú z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu, prevzatie a prvá porada zo dňa 20. novembra 2017 - 65,08 Eur + režijný paušál 8,84 Eur, účasť pri výsluchu poškodeného pána O. zo dňa 27.02.2018 sumu 67 Eur + režijný paušál 9,21 Eur a písomné podanie vo veci samej uplatnenie nároku na náhradu škody zo dňa 20. marca 2018 67,- Eur a režijný paušál 9,21 Eur, spolu sumu 226,34 Eur. Všetky tieto úkony právnej pomoci vyplývajú z obsahu pripojeného trestného spisu Okresného súdu Poprad, ktoré súd prvej inštancie aj oboznámil priamo na pojednávaní vo veci samej. Právnomu zástupcovi žalobcu súd prvej inštancie nepriznal úkon právnej pomoci porada s klientom zo dňa 19.01.2018 v sume 67,- Eur a režijný paušál 9,21 Eur, nakoľko tento úkon právnej pomoci právny zástupca žalobcu nijakým spôsobom súdu nepreukázal. Tento úkon právnej pomoci nevyplýva ani z pripojeného vyšetrovacieho a trestného spisu Okresného súdu Poprad. V súlade s Vyhláškou číslo 655/2004 Z.z. súd prvej inštancie priznal právnomu zástupcovi žalobcu cestovné náhrady za cestu M. - B., B. - M. za 322 kilometrov, za účasť na výsluchu svedka poškodeného dňa 27.02.2018 pri priemernej spotrebe 6,1 litra na 100 kilometrov, cene pohonných hmôt 1,117 Eur na liter, 21,94 eur + 0,183 x 322 = 80,86 Eur. Zároveň v zmysle § 17 ods. 1 1/60 výpočtového základu za každú začatú polhodinu náhrady

za stratu času sumu 184,20 Eur (15,35 x 12 polhodín). Celkové trovy splnomocnenca, ktoré súd priznal tak predstavujú sumu 491,40 Eur (226,33 + 80,86 + 184,20). Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že v prevyšujúcej časti žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

10. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie v súlade s ust § 255 ods. 2 CSP. Žalobca si touto žalobou uplatnil od žalovaných zaplatať sumu 5.267,19 Eur, žalobu zobral späť postupom podľa § 256 CSP potom, čo suma vo výške 4.197,50 Eur bola zo strany žalovaného v 2.rade žalobcovi zaplatať. V tejto časti tak žaloba žalobcu bola dôvodne podaná. Úspech žalobcu v tomto spore predstavoval 91,31 %, jeho neúspech 8,69 %. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania ako rozdiel medzi pomerom jeho úspechu a neúspechu vo výške 82,62 % (91,31 - 8,69). Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali včas odvolanie obaja žalovaní.

12. Žalovaná v 1/ rade podľa obsahu navrhla vo vyhovujúcej časti rozsudok zmeniť a žalobu v tejto časti zamietnuť, alebo rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala, že súdom priznaná suma pozostáva z 229,08 Eur, ako náhrady za vypracovanie znaleckého posudku. Má za to, že uvedený náklad je nedôvodný, nakoľko v trestnom konaní bol orgánom činným v trestnom konaní do konania pribratý znalec, ktorý vypracoval znalecký posudok. Zo strany žalovaného v 1/ rade, ani žalovaného v 2/ rade nebol predmetný znalecký posudok spochybnený, a teda ani žalovaný v 1/ rade, ani žalovaný v 2/ rade nezavinil trovy tohto znaleckého posudku. Nespochybnuje právo žalobcu na vypracovanie znaleckého posudku, avšak má za to, že je to výdavok, ktorý v súlade s § 252 CSP znáša žalobca. Súdom bola ďalej žalobcovi priznaná suma 491,40 Eur titulom trov splnomocneného zástupcu poškodeného. Žalovaný v 1/ rade nespochybnuje právo poškodeného zvoliť si zástupcu, avšak má za to, že trovy splnomocneného zástupcu poškodeného znáša poškodený. Samotný súd vo svojom odôvodnení uvádza, že podľa ust. § 557 ods. 2 Trestného poriadku, môže podľa okolností prípadu rozhodnúť na návrh poškodeného o tom, že odsúdenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému celé trovy, alebo ich časť, ktoré súvisia s účasťou poškodeného v trestnom konaní, a to aj v prípade ak poškodenému nebol priznaný nárok na náhradu škody, ani v časti. Z uvedeného jasne vyplýva, že náhradu trov poškodeného je súd oprávnený priznať na návrh poškodeného v trestnom konaní, a teda nie je zrejme z akého právneho predpisu súd odvodil svoje oprávnenie priznať v civilnom konaní trovy, ktoré vznikli v trestnom konaní. Žalovaný v 1/ rade má za to, že súd nebol oprávnený priznať v civilnom konaní trovy trestného konania. Tie si mal poškodený právo v súlade s § 557 ods. 2 Trestného poriadku uplatniť v trestnom konaní. Rovnako názor súdu, že námietka žalovaného v 2/ rade, že odmena splnomocneného zástupcu poškodeného mala byť krátená z dôvodu, že splnomocnený zástupca poškodeného zastupoval dvoch poškodených v rámci trestného konania je nedôvodná, nakoľko poškodenému boli udelené dve plnomocenstvá vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb uvádza základnú sadzbu tarifnej odmeny zníženú o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Z predmetného právneho predpisu nikde nevyplýva podmienka, že za spoločný úkon sa považuje úkon pre dve alebo viacero osôb, ktoré udělili spoločné plnomocenstvo, ale úkon pre viacero osôb v danom prípade pre žalobcu a jeho manželku K. O., a teda predmetné rozhodnutie sa nezakladá na správnom právnom posúdení veci, nakoľko základná sadzba tarifnej odmeny mala byť krátená o 50%. rovnako nie je možné súhlasiť ani s priznaním cestovnej náhrady za cestu M. - B., B. - M., za účasť na výsluchu svedka poškodeného dňa 27.02.2018 pri priemernej spotrebe 6,1 litra/100 km. Cena pohonných hmôt je 1,117 Eur/1 liter, a zároveň 1/60 výpočtového základu za každú začatú pol hodinu za stratu času sumu 184,20 Eur, a to z dôvodu, že ak splnomocnený zástupca poškodeného cestoval na dva výsluchy, a to výsluch žalobcu a jeho manželky, náhrada za stratu času mala byť v súlade s § 17 ods. 1 a 2 Vyhlášky č. 650/2004 Z.z. krátená na polovicu. Zároveň žalobca nepreukázal cenu PHM 1,117,- Eur, a rovnako nepreukázal ani doklad, ktorý by preukazoval spotrebu 6,1 litra/100 km. Na základe uvedeného má žalovanú v 1. rade celú sumu 80,86 Eur a 184,20 Eur za nedôvodnú a za nepreukázanú. Zároveň čo sa týka priznania trov konania vo výške 82,62% má za to, že toto je tiež vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia. Malo byť aplikované ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré citovala. Žalobca si žalobou uplatnil sumu 5.267,19 Eur, a vo výške 4.197,50 Eur zobral žalobca žalobu späť. Vychádzajúc z uvedeného žalobca zavinil v danej časti zastavenie konania, preto mu zo strany sudu prvej inštancie nemala byť priznaná náhrada trov konania.

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie i žalovaný v 2/ rade, a to proti výroku II. v časti nad sumu 273,- Eur, a proti výroku IV. o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti v zmysle ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne, a žalovanému v 2/ rade prizná proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania. Právne odôvodnil žalovaný v 2/ rade svoje odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. V napadnutej časti žalovaný v 2/ rade s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasí. Podľa jeho názoru výrok rozhodnutia nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Zastáva názor, že konajúci súd nesprávne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný v 2/ rade za nesprávne považuje priznanie nároku na náhradu nákladov spojených s vypracovaním Znaleckého posudku č. 21/2018 znalcom MUDr. Ladislavom Babjakom, ako aj jeho výšku. Tento nárok považuje za nedôvodný poukazujúc na ust. zákona č. 437/2004 Z.z. Z predloženého znaleckého posudku je zrejmé, že zadávateľom pre jeho vypracovanie boli poškodený K. O. a M. O., t.j. aj žalobca, a že úlohou znalca bolo posúdiť a zhodnotiť bodové ohodnotenie oboch poškodených vzhľadom k tomu, že pri predchádzajúcich lekárskejších posudkoch došlo k rozdielnemu stanoveniu bolestného, pričom tento znalecký posudok bol použitý a teda zabezpečený pre účely trestného konania. Pokiaľ mal žalobca ako poškodený v prebiehajúcom trestnom konaní pochybnosti o správnosti hodnotenia bolestného, tak náklady s tým spojené nie je možné chápať ako škodu, ktorú by mu spôsobili žalovaní, t.j. poisťovateľ ani jeho poisťník, ale zjavne sa jedná o chybu lekára vystavujúceho skôr vypracované hodnotenie. Za daného stavu preto nie je na mieste reparovať toto pochybenie lekára/znalca na úkor žalovaných/účastníkov civilného konania, ktorí na takto vzniknutých nákladoch žalobcu nemajú žiaden podiel. Ich vznik nie je v príčinnej súvislosti s konaním žalovaných, a preto žalovaný v 2/ rade zastáva názor, že nie sú splnené predpoklady zodpovednosti pre priznanie predmetného nároku, a keďže takýto nárok nie je škodou, nie je možné ho chápať ani posudzovať ako príslušenstvo pohľadávky v civilnom konaní, a preto správnym bolo v celom rozsahu tento nárok zamietnuť. Žalovaný v 2/ rade opätovne poukázal na to, že z obsahu predmetného znaleckého posudku vyplýva, že tento nebol vypracovaný výlučne pre účely uplatnenia nároku na náhradu škody žalobcom M. O.I.. Podstatná časť znaleckého posudku sa týka znaleckého posudzovania a hodnotenia bolestného, poškodenej K. O., pričom hodnotenie bolestného u žalobcu je uvedené len v 1/3 strany 4 predmetného znaleckého posudku. Preštudovanie zdravotnej dokumentácie, zhotovenie lekárskejších nálezov, a vyhotovenie hodnotenia bolestného pre žalobcu preto nebolo v rozsahu hodín uvádzaných znalcom pod bodom 1-8 vyúčtovania, ale hodnotenie bolestného pre žalobcu predstavovalo len nepatrnú časť zo znalcom uvádzaného počtu hodín znaleckej činnosti. Za nesprávne považuje žalovaný v 2/ rade aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd priznal žalobcovi titulom nákladov v trestnom konaní za právne služby JUDr. Oľšavského ako splnomocnenca poškodeného sumu 491,40 Eur, na ich náhradu zaviazal aj žalovaného v 2/ rade. Žalovaný v 2/ rade poukázal na to, že podmienky poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sú upravené zákonom č. 381/2001 Z.z. Ako vyplýva nielen z názvu daného všeobecne záväzného právneho predpisu, ale i z jeho celého obsahu predmetné povinné zmluvné poistenie kryje konkrétne nároky z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nie však iné prípadné nároky. V tejto súvislosti citoval žalovaný v 2/ rade ust. § 2 písm. f/ a g/ a § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. Vzhľadom na to, že rozsah poistného krytia je taxatívne daný ust. § 4 zákona o povinnom zmluvnom poistení, nároky uplatňované žalobcom v tomto konaní titulom nákladov v trestnom konaní za právne služby spojené s uplatnením náhrady škody v trestnom konaní nie sú predmetným poistením kryté, a preto správne bolo predmetný nárok voči žalovanému v 2/ rade ako nedôvodný zamietnuť. Zároveň žalovaný v 2/ rade uviedol, že si u neho neuplatnil žalobca pred podaním žaloby žiadne nároky na náhradu škody, teda k podaniu žaloby žalobcom v civilnom konaní nedošlo z dôvodu, že žalovaný v 2/ rade ako poisťovateľ zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla neoprávnene odmietol poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté plnenie. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o predmetnom nároku síce poukázal na ust. § 4 ods. 2 písm. c/ zákona o povinnom zmluvnom poistení a ďalej sa zaoberal účelnosťou vynaložených nákladov, avšak absolútne odignoroval celé znenie predmetného ustanovenia v zmysle ktorého sú predmetných poistením kryté len tie účelne vynaložené náklady spojené s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písm. a/, b/ a d/, avšak len vtedy, ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/, alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie. Pričom niet pochyb o tom, že v súdnej veci o takýto prípad nešlo, a preto je rozhodnutie súdu, ktorým zaviazal žalovanú v 2/ rade na ich náhradu nesprávne, nakoľko je v rozpore s platnou právnou úpravou vzťahujúcou sa na daný prípad. Za nesprávnu považuje žalovaný v 2/ rade i výšku súdom prvej inštancie priznaného nároku,

a to z dôvodu, že súd prvej inštancie nepostupoval správne keď neaplikoval ust. § 13 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pokiaľ neznížil základnú sadzbu tarifnej odmeny o 50% vzhľadom k tomu, že išlo o spoločné úkony viacerých osôb, s odôvodnením, že na takýto postup nebol dôvod, nakoľko žalobca ako poškodený splnomocnil splnomocnenca na zastupovanie samostatnou plnou mocou. Z logického i z gramatického výkladu vyššie uvedeného ustanovenia vyplýva, že je rozhodným to, koľko osôb advokát zastupuje v konaní, a nie to, či mu tieto osoby udelili poverenie na zastupovanie osobitne, alebo v rámci jednej plnej moci. Rovnako mal prvoinštančný súd postupovať aj pri priznaní náhrady za cestovné, a náhrady za stratu času v deň 27.02.2018, ktoré priznal v celom rozsahu vo výške 265,- Eur napriek tomu, že z vyúčtovania trov právneho zastúpenia, ako aj vykonaného dokazovania je zrejmé, že cesta splnomocnenca z M. do B. a späť nebola vykonaná výlučne len z dôvodu zastupovania poškodeného M. O.. Keďže bol v uvedený deň určený výsluch svedka poškodenej, a to K. O.K., ktorú rovnako ak splnomocnenec zastupoval. V nadväznosti na vyššie uvedené žalovaný v 2/ rade podaným odvolaním napáda aj výrok, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania, keďže predmetný výrok je závislý od rozhodnutia vo veci samej.

14. Odvolania boli zaslané na vyjadrenie žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Vyjadrenie do spisu predložené nebolo.

15. Odvolací súd na základe podaných odvolaní preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. v časti výroku II. o povinnosti žalovanej v 1/ a v 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 720,48 Eur a vo výroku IV. o trovách konania v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 11.06.2021 a zistil, že odvolania žalovaného v 1/ rade a ani žalovaného v 2/ rade nie sú dôvodné.

16. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

17. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., vo výroku II. v časti o zaplatení sumy nad 720,48 Eur (993,48 Eur priznaných vo výroku II. rozsudku, odvolanie sa týka iba sumy 720,48 Eur, teda netýka sa sumy 273,- Eur), a vo výroku III. odvolaním napadnutý nebol, preto v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť a odvolací súd ho nepreskúmal.

18. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

19. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Odvolacia námietka týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia veci naplnená nebola.

20. V napadnutej časti súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

21. K odvolacím námietkam žalovaného v 1/ rade, ale i žalovaného v 2/ rade, čo do priznania žalobcovi nákladov v trestnom konaní za právne služby JUDr. Olšavského ako splnomocnenca poškodeného, čo do sumy 491,40 Eur, odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí s právnou kvalifikáciou uvedenou v bode 35 a 36 odôvodnenia rozsudku. Podľa názoru odvolacieho súdu je na mieste skutočne aplikovať ust. § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázateľné nároky na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie.

22. I odvolací súd má za to, že ak náhrada škody bola poškodeným uplatnená v trestnom konaní s tým, že poškodený bol odkázaný na občianskoprávne konanie, možno trovy právneho zastúpenia poškodeného v tomto trestnom konaní považovať jednoznačne za účelne vynaložené, v súlade s § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 381/2001 Z.z. Žalovaná v 1/ rade bola uznaná vinnou, pričom žalobca ako poškodený bol odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Na rozdiel od právneho názoru žalovaných, odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie má za to, že trovy právneho zastúpenia žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní vznikli jednoznačne v dôsledku a v priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej v 1/ rade, a iba skutočnosť, že o nich nebolo rozhodnuté v trestnom konaní, i podľa názoru odvolacieho súdu nezakladá stav, že by mal byť poškodený tohto práva zbavený. Žalobcovi skutočne v dôsledku uplatňovania jeho práv v trestnom konaní vznikla ujma odrážajúca sa v jeho majetkovej sfére v podobe zmenšenia jeho majetku vo výške jednak poškodenia motorového vozidla, a jednak v škode na zdraví. Odvolací súd sa stotožňuje aj s odôvodnením súdu prvej inštancie týkajúcim sa výšky priznaných trov, tak ako je to uvedené v bode 37 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Žalobcovi skutočne patrí odmena za právne služby a to prevzatie a prvá porada zo dňa 20.11.2017, ale aj účasť pri výsluchu poškodeného pána O. dňa 27.02.2018 a písomné podanie vo veci samej zo dňa 20.03.2018 pri hodnote úkonu prevzatie a prvá porada s klientom 65,28 Eur, režijný paušál 8,84 Eur a účasť pri výsluchu poškodeného a písomné podanie na súd úkon za 67,- Eur, a režijný paušál 9,21 Eur. Tieto úkony právnej služby skutočne vyplývajú priamo z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Poprad. Nebolo v konaní sporným, že tieto všetky úkony boli v trestnom konaní realizované. Žalovaní však namietali, že žalobcovi mala byť priznaná len polovica za tieto úkony, pretože ich splnomocnený zástupca vykonával za oboch poškodených. Uvedená námietka sa týka i náhrady za cestu účasti na výsluch svedka poškodeného na 27.02.2018 z M. Q. B. a späť. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne uviedol, že žalobca splnomocnil splnomocnenca samostatne ako poškodený, aby ho zastupoval v rámci trestného konania. Uvedené náklady aj vynaložil. V konaní žalovaní v 1/ a 2/ rade nenamietali, že by časť týchto nákladov vo výške 50%vo vzťahu k druhej poškodenej už bola uhradená. Z obsahu spisu i odvolania žalovaných v 1/ a 2/ rade vyplýva, že sa jedná o manželku žalobcu. Z odvolania, ale ani z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobca uhrádzal nejakú časť nákladov zo svojich vlastných prostriedkov. Pokiaľ sa jedná o prostriedky BSM, môže si uplatňovať tento nárok aj sám. Námietku akú uplatnili žalovaní v 1/ a 2/ rade vo vzťahu k manželke a výške trov, potom bude na mieste uplatniť vo vzťahu k druhému manželovi, pokiaľ by si tento nárok uplatňoval znova.

23. K odvolacej námietke žalovaného v 2/ rade, že nie je pasívne legitimovaný na náhradu týchto trov, že žalovaný v 2/ rade zaplatil sumu 4.197,50 Eur žalobcovi. Odvolací súd uvádza, že uhradených nebolo zvyšných žalobcom uplatnených 273,- Eur. V tejto časti žalovaní v 1/ a 2/ rade ani odvolanie nepodali. Z ust. § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písm. a/, b/, a d/, ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 5 písm. a/ alebo b/, alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie. Odvolací súd má za to, že v danom prípade došlo skutočne k neoprávnenému kráteniu poskytnutého poistného plnenia. Uvedená skutočnosť je preukázaná samotným rozhodnutím i tým, že žalobca si v konaní voči žalovanému uplatnil výšku bolestného v sume 1.368,- Eur a žalovaný v 2/ rade mu poukázal iba 1.095,- Eur. Odvolací súd znova poukazuje na to, že sumu 273,- Eur nenamietali žalovaní ani vo svojom odvolaní. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť, preto žalovanému v 2/ rade nič nebránilo uvedenú sumu uhradiť už v priebehu konania tak, ako to urobil s inými položkami vo vzťahu ku ktorým bolo konanie zastavené v bode I. rozsudku. Preto uvedené odvolací súd považuje

za neoprávnené krátenie poskytnutého poistného plnenia, a nárok v súlade s ust. § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 381/2001 Z.z. za opodstatnený.

24. Tak je i to čo do výroku o priznaní nároku na náhradu nákladov spojených s vypracovaním Znaleckého posudku č. 21/2018 znalcom MUDr. Ladislavom Babjakom. Odvolacia námietka žalovaných, že zadávateľom posudku bola poškodená K. O. X. M. O., a že M.B. O. sa znalecký posudok zaoberá iba na 1/3 strany 4, kde aj s ohľadom na konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalobca a K. O. sú manželia nemalo právny význam. I napriek tomu súd prvej inštancie akceptoval námietky žalovaných a priznal žalobcovi iba polovicu sumy 458,16 Eur, ktorá bola zaplatená znalcovi. Zaplatenie tejto sumy mal súd prvej inštancie preukázané z trestného spisu, ktorý oboznamoval na pojednávaní. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí s názorom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 29 odôvodnenia, že žalobca ako poškodený bol oprávnený pri pochybnostiach pri ohodnotení poškodenia jeho zdravia dať si vypracovať znalecký posudok a nesúhlasil so znaleckými posudkami, ktoré boli vypracované v rámci trestného konania v súlade s § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. Skutočne zo strany žalovaných nebol v spore predložený žiaden dôkaz, ktorý by počet bodov pri ohodnotení poškodenia zdravia žalobcu v znaleckom posudku sponchybnil. Suma uvedená v znaleckom posudku bola žalobcovi priznaná súdom prvej inštancie v časti, a v časti bola vyplatená žalovaným v 2/ rade. Odvolacia námietka žalovaného v 2/ rade, že nie je na mieste reparaovať pochybenie lekára znalca na úkor žalovaných v civilnom konaní, nie je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodná. Je predsa aj v záujme žalovaných, aby výška bolestného bola v konaní riadne preukázaná. Správne bola aj právne kvalifikovaná v bode 31 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie ako nárok na náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, t.j. na úhradu nákladov za vypracovaný znalecký posudok podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

25. Správne súd prvej inštancie rozhodol i o trovách konania, keď žalobca voči tomuto výroku odvolanie nepodal. Odvolanie podali len žalovaní v 1/ a v 2/ rade. Žalovaný v 1/ rade namietal, že zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 4.197, 50 Eur zaviniť žalobca. S týmto názorom odvolací súd nesúhlasí. Súd prvej inštancie správne použil ust. § 255 ods. 2 CSP, v spojení s ust. § 256 CSP. Žalobca si žalobou uplatnil od žalovaného zaplatenie 5.267,19 Eur. Žalobu zobral späť, čo do sumy 4.197,50 Eur z dôvodu, že zo strany žalovaného mu táto suma bola zaplatená. Teda žaloba v tejto časti bola podaná dôvodne. Späťvzatie žaloby teda nezaviniť žalobca, ale žalovaný. Skutočný úspech žalobcu v tomto spore predstavoval 91,31% a jeho neúspech 8,69%. Medzi pomerom úspechu a neúspechu je rozdiel 82,62%, preto súd prvej inštancie správne rozhodol, že žalobca má vo vzťahu k žalovaným v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,62%. Zároveň súd prvej inštancie aj správne konštatoval, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle ust. § 262 CSP.

26. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutej časti výroku II. o povinnosti žalovanej v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 720, 48 Eur a vo výroku IV. o trovách konania v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny.

27. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca. Preto mu odvolací súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovaným v 1/ a v 2/ rade v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 CSP).

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.